

רע"פ 2224/21 - עאדל עיסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2224/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

עאדל עיסא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 51023-11-20 מיום
10.3.2021, שניתן על-ידי כב' השופט י' צלקובניק;
בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:

עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט י' צלקובניק) בעפ"ת 51023-11-20 מיום 10.3.2021, בגדרה נדחה ערעורו של המבקש על חומרת העונש שהוטל עליו בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט א' נוריאלי) בפל"א 2885-03-17 מיום 3.11.2020.

רקע והליכים קודמים

2. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה המבקש, ביום 8.3.2017 נהג המבקש ברכבו בעודו פסול לנהיגה (זאת

בעקבות פסק דין מיום 7.8.2016 של בית המשפט המחוזי לתעבורה בעפ"ת 5105-12-15 אשר הטיל עליו, לאחר הרשעתו בגרם מוות ברשלנות, 30 חודשי פסילת רישיון). כמו כן, נהג המבקש ללא פוליסת ביטוח תקפה. בנוסף, המבקש הציג את עצמו לשוטרי בשם כוזב והעביר לשוטרי מספר תעודות זהות שאינן שלו. בגין האמור, הואשם המבקש בעבירות נהיגה בזמן פסילה (לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; להלן: פקודת התעבורה); מסירת שם כוזב (לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה); ונהיגה ברכב ללא ביטוח (לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוחרכבמנועי [נוסחחדש], התש"ל-1970).

3. ביום 11.3.202 הורשע המבקש, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתבה אישום, וביום 3.11.2020, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור המבקש עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה למשך 3 שנים; פסילה מלהחזיק רישיון למשך 24 חודשים; פסילה בת 10 חודשים לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה בפסילה; פסילה בת 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור המבקש עבירה לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה או עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודה זו.

4. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי ערעור על גזר דינו, אשר התקבל בחלקו. בפסק דינו מיום 10.3.2021 עמד בית המשפט המחוזי, בין היתר, על חומרת עבירת נהיגה בזמן פסילה, ועל כך שניתן להטיל בגינה אף מאסר בפועל. עוד צוין עברו התעבורתי של המבקש והתנהגותו המבטאת זלזול בחובה לציית לחוק. בית המשפט המחוזי ציין כי העונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, אדרבא, צוין כי העונש שנגזר עליו קרוב לרף התחתון של מתחם הענישה במקרים כגון אלה. לעניין עונשי הפסילה על תנאי, נקבע כי אלה יומרו בעונש פסילה למשך 8 חודשים, לבל יעבור המבקש עבירה בה הורשע, או עבירה אחרת הכלולה בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה, וזאת למשך 3 שנים.

5. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היאהבקשהשלפניי, ויחדעמהגישבקשהלעיוכובביצועעונשהמאסר בדרך של עבודות שירות.

הבקשה דן

6. בבקשתו, טוען המבקש שיישיליתן לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי שכן הבקשה מעוררת שאלה משפטיות החורגות מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, ושעניינה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נהיגה בזמן פסילה, כאשר מדובר ב"מעידה ראשונה" של הנאשם. לגופו של עניין, טוען המבקש כי ראוי היה להקל בעונש שנגזר עליו, וזאת, בין היתר, לנוכח העובדה שהוא הורשע לראשונה בעבירת נהיגה בזמן פסילה, ועל מנת לאפשר לו לשוב למוטב. בתוך כך, נטען כי העונש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, וכי אף נסיבות ביצוע העבירה, היעדר עבר תעבורתי מכביד מצדו והיותו אדם נורמטיבי, מצדיקים הקלה בעונשו.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות מבלי צורך בתשובה.

כידוע, רשות ערעורב"גלוגלשלישי"

תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החרגת מעניינים הפרטני של הצדדים, אובמקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל - רשות המיסים, פסקה 10 (10.07.2019); רע"פ 1251/20 סבח' מדינת ישראל, פסקה 4 (23.04.2020)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופח עקרוני, עניינו אינו מעורר כל שאלה עקרונית בעלת השלכות רחב שראויה, לפיטיבה והותה, לזכות לבירור משפטי נוסף במסגרת ערעורב"גלוגלשלישי". כמו כן, שוכנעתי כי מתן רשות ערעור אינו דרוש על-מנת למנוע עיוות דין. די באלה כדי לדחות את הבקשה.

7. למעלה מן הצורך, אציין בתמצית כי דין הבקשה להידחות אף לגופה. העונש שהוטל על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת ואף מקל עם הנאשם. זאת, בשים לב, בין היתר, לעברו של הנאשם הכולל, כאמור, הרשעה בגרם מוות ברשלנות, ולעובדה שהמבקש הורשע במסגרת התיק הנוכחי אף בשתי עבירות נוספות (מסירת שם כוזב ונהיגה ברכב ללא ביטוח), החמורות כשלעצמן, ואשר באופן תמוה אינן מצוינות בנימוקי הבקשה דנן.

8. בשים לב לכל האמור, הבקשה נדחית.

ממילא, מתייתר הצורך להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ' בניסן התשפ"א (2.4.2021).

ש ו פ ט ת